

[Stetter.]

så fyldt med løse påstande, at jeg kun kan betegne den som tendentiøs, altså farvet af en bestemt stillingtagen, nemlig den, at man for enhver pris vil forhindre dansk medlemskab. Visse af bemærkningerne under afsnittet om EF og dansk jordpolitik efterlader det indtryk, at forfatterne er aldeles uden kendskab til gældende bestemmelser i byplanloven, bygge-loven, by- og landzoneloven, landbrugslovene og naturfredningsloven og også uden kendskab til de ændringslove og nye love, som styrker og supplerer dette komplekse af planlægningslove. Jeg forstår det simpelt hen ikke, for disse sidste love gennemførte vi i foråret, også med socialistisk folkepartis stemmer.

Fællesskabet bygger på respekt for det enkelte medlemsland, stort eller lille, og beviset herfor er, at Fællesskabet ifølge Luxembourgforliget aldrig træffer beslutninger imod det enkelte medlemslands vitale interesser. Jeg understreger i denne forbindelse flertallets markering i betænkningen af, at de nye medlemslande ifølge tiltrædelsestraktatens artikel 3, stk. 3, befinder sig i samme situation som de oprindelige medlemslande, og der er således både traktatmæssig og politisk sikkerhed for, at Danmark har vetoret i et udvidet EF. Dette er gang på gang blevet anfægtet af modstanderne på møder rundt om i landet, men kritikken har ingen bund i virkeligheden, og derfor bør dette fejlagtige argument ud af debatten.

Med det økonomiske interessefællesskab, som vil udvides år for år, opstår der helt naturligt i De europæiske Fællesskaber et ønske om en yderligere udbygning af samarbejdet. Mindretallet beklager sig i betænkningen over, at det, som de siger, har været umuligt at få en seriøs debat med tilhængerne om de lange linjer i den fremtidige udvikling. Det behøver de såmænd ikke at undre sig over, for det er der intet mærkeligt i. Vi kan ikke på nuværende tidspunkt forudsige udviklingen 10-15 år frem i tiden, og det gælder, hvad enten Danmark kommer med i EF eller ej, så en debat om de såkaldte lange linjer har ikke megen værdi. Men der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at det konservative folkeparti absolut ønsker at udbygge det økonomiske og politiske samarbejde på de felter, hvor

det kan siges at være naturligt og hensigtsmæssigt. For at undgå misforståelser og misfortolkninger indskyder jeg, at vi ønsker, at det militære og forsvarspolitiske samarbejde fortsat finder sted i NATO. Men vi tror på, at der simpelt hen kommer et pres fra befolkningen her og i andre lande for at få etableret et nært politisk samarbejde i Europa svarende til det, vi kender fra andre regioner i verden som f. eks. USA og Østeuropa. Oprigtig talt, hvem skal vi ellers etablere et tæt samarbejde med? Hvem skal vi ellers være solidariske med, hvis det ikke skal være med landene i vest? Vi tror også på, at de kommende generationer i Europa kan få en bedre fremtid, såfremt vi sammen bestræber os på at fjerne politiske, økonomiske og kulturelle spændinger i vor verdensdel. Vi vil have medindflydelse på denne udvikling, og den opnår vi kun ved medlemskab.

Det konservative folkeparti vil efter dansk tilslutning medvirke positivt til at gøre Europa til et samarbejdende, et frygtløst og et fredens kontinent, kort sagt til et menneskevenligt miljø. Vore ungdomsorganisationer har igennem den årelange debat haft den samme værdige målsætning. Danmark kan ikke, og Danmark skal ikke stå uden for et EF udvidet med England. Vi ved, at dette nye EF vil gå fremad og vil skabe en fremtid med mangfoldige muligheder, og vi ønsker at være med i dette storstilede og samtidig krævende arbejde.

Nyboe Andersen: Under første behandling havde jeg lejlighed til at beskæftige mig ret udførligt med de problemer, der knytter sig til folketingets stilling under et dansk medlemskab af EF, mulighederne for at øve effektiv indflydelse på regeringens stillingtagen til vigtige forslag, der kommer til behandling i Bruxelles. Vi har drøftet disse ting udførligt i markedsudvalget, og jeg er tilfreds med den afklaring af problemerne, som derigennem er kommet.

Det ligger klart, at det udvalg, der omtales i lovforslagets § 6, stk. 2, i praksis vil blive det stående markedsudvalg, og dette udvalg vil fra regeringen få tilstillet alle forslag, som skal behandles af Ministerrådet i EF, hvis det drejer sig om forslag til vedtagelser, der bliver umiddelbart anvendelige i Danmark, eller til hvis opfyldelse folke-